

HRVATSKO NARODNO
KAZALIŠTE U ŠIBENIKU

HRVATSKO NARODNO KAZALIŠTE U ŠIBENIKU
Kralja Zvonimira 1, Šibenik

Blagajna +385 (0)22 213 088
Marketing i prodaja +385 (0)22 668 665
marketing@hnksi.hr
www.hnksi.hr

RAVNATELJ: Jakov Bilić
PRODUCENT: Željko Koloper
MARKETING I PRODAJA:
Tonko Tolić, Jadranka Šestan Kostanić

VODITELJ TEHNIČKE SLUŽBE: Boris Radić
ASISTENT REDATELJICE: Tonko Tolić
SCENSKI RADNIK I REKVIZITER: Krešo Vrcić
SCENSKI RADNICI: Živko Gulin i Željka Šupe
SLIKARSKI RADOVI: Branko Lovrić Caparin
IZRADA SCENOGRAFIJE: *Može, Trim gradnja i Munja - Ivan Krnić*
FRIZERKA: Miljenka Mikulandra
ŠMINKER: Radovan Periša
KROJAČKI RADOVI: Katica Todorović
GARDEROBIJERKA: Željka Šupe
MIX, MASTERING: Marko Ramljak

NAKLADNIK: Hrvatsko narodno kazalište u Šibeniku
ZA NAKLADNIKA: Jakov Bilić, ravnatelj
UREDNIK: Oriana Kunčić
LIKOVNO I GRAFIČKO OBLIKOVANJE PROGRAMSKE KNJIŽICE: Sara Lovrić Caparin
FOTOGRAFIJE: Domagoj Carek
TISAK: *Kreatinta*, obrt za grafički dizajn i usluge
NAKLADA: 500 komada

POKROVITELJI/SPONZORI:

Republika
Hrvatska
Ministarstvo
kulture
Republic
of Croatia
Ministry
of Culture

Grad Šibenik

ŽUPANIJA
ŠIBENIKO-KVARSKA

MHP

HRVATSKO NARODNO
KAZALIŠTE U ŠIBENIKU

SEZONA 20/21

MURLIN MURLO

NIKOLAJ
VLADIMIROVIČ
KOLJADA

HRVATSKO NARODNO KAZALIŠTE U ŠIBENIKU

Sezona 2020./2021.

„Hodaj našim korakom“

Nikolaj Vladimirovič Koljada

„MURLIN MURLO“

PREMIJERA: 29. listopada u 20:00

REŽIJA: Oriana Kunčić

Igraju:

OLGA: Ana Perković

INA: Franka Klarić

ALEKSEJ: Mijo Jurišić

MIHAIL: Kristian Šupe

SCENOGRAF: Frane Celić

KOSTIMOGRAFKINJA: Sara Lovrić Caparin

AUTOR GLAZBE: Ante Stošić

OBLIKOVATELJ SVJETLA: Josip Bakula

OBLIKOVATELJ ZVUKA: Pavle Karega

INSPICIJENT: Sergej Mioč

GRAFIČKI DIZAJN PLAKATA: Ante Filipović Grčić

PUTNICI IZ NEČEGA U NIŠTA

Tijekom devedesetih godina prošlog stoljeća, prosječna životna dob u Rusiji je skraćena za cijelo jedno desetljeće! Uzrok, međutim, nije bio nepoznati virus, ekološka katastrofa ili jedan od niza ratova vođenih na području bivšeg SSSR-a. Brza je smrt stigla s tranzicijom, procesom prelaska iz nečega u ništa, epskom pljačkom javnih dobara i izgradnjom društva nevjerojatnih klasnih razlika. Starije generacije pokosilo je novo doba, dok su se mlađi pokušavali snaći živeći u deluziji da negdje, u blještavoj Moskvi, postoji njihov komad sreće po kojeg samo treba otići. Dramski tekst Nikolaja Vladimiroviča Koljade govori o njima, nedovoljno starim da imaju barem lijepa sjećanja, a još uvijek mladim da se ne odreknu snova, ma koliko java bila gora od svake more.

Tuđa, a kao da je hrvatska priča, obavlja jedan od prvih zadataka umjetnosti: ona ne daje odgovore već postavlja pitanja. Da li se do dna stiže krivicom društva ili uljuljivanjem u komfor nečinjenja koji se olako pretvara u naš, vlastiti kavez u kojeg se, kao u jednom rock klasiku, uvijek može ući, ali se više nikada ne može izaći?

Drama „Murlin Murlo“ otisak je posmrtnih ostataka jedne velike države koja je imala tisuću mana i koju je naslijedila zajednica bez vrlina, smrvljena jačim imperijalnim težnjama, zatočena u sjećanju na davno nestalu moć, poražena pred konzumerizmom i vrlim novim svijetom čija je najuspješnija gospodarska grana proizvodnja iznevjerenih očekivanja.

Ruska kultura nije postala velikom zato što je podilazila najnižim strastima, već zato što je, kovačevski kazano, otvarala vrata od utroba. I ne, nije nebeski dar tamošnjih autora i autorica jedini krivac što ih tako dobro razumijemo, s njihovim junacima i junakinjama se saživljavamo i zajedno bolujemo. Krivica je, ma koliko to nevoljko priznavali, u jednakoj mjeri i naša.

Oriana Kunčić

